

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016901 17 Кж 2
Бања Лука, 15.05.2017. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених С. С., Ј. К., М. М., Т. К. и др., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске, у вези са кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, а осумњиченог Ј. К. и два кривична дјела изазивање опште опасности из члана 402. став 1. Кривичног закона Републике Српске и члана 402. став 6. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалбама браниоца осумњиченог С. С., адвоката Н. Т. из Б. Л., осумњиченог Т. К. адвоката Заједничке адвокатске канцеларије Ј. Ј. и Ј. И. из Б. Л. и осумњиченог М. М., адвоката мр М. Д. из Б. Л., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016901 17 Кв 3 од 03.05.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.05.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених С. С., М. М. и Т. К., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016901 17 Кв 3 од 03.05.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем овог суда број 11 0 К 016901 17 Кв 3 од 03.05.2017. године, продужен је притвор против осумњичених С. С., Ј. К., М. М. и Т. К., против којих Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука (у даљем тексту: Посебно одјељење Републичко тужилаштво) спроводи истрагу због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), у вези са кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, а у односу на осумњиченог Ј. К. и два кривична дјела изазивање опште опасности из члана 402. став 1. и члана 402. став 6. у вези са ставом 1. КЗ РС, за још 3 (три) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 06.08.2017. године.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили бранилац осумњиченог С. С., адвокат Н. Т. из Б. Л., бранилац осумњиченог М. М., адвокат мр М. Д. и браниоци осумњиченог Т. К., адвокати Зједничке адвокатске канцеларије Ј. Ј. и Ј. И. из Б. Л.

Бранилац осумњиченог С. С., адвокат Н. Т. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи или укине и осумњичени пусти на слободу.

Браниоци осумњиченог М. М., адвокати Заједничке адвокатске канцеларије Ј. Ј. и Ј. И., жалбу су изјавили због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење, преиначи тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора против овог осумњиченог или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог Т. К., адвокат мр М. Д., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном вијећу на поновно одлучивање или да се исто преиначи, тако што ће се притвор против овог осумњиченог укинути или пак да му се одреди нека од мјера забране из члана 185. и 186. ЗКП РС.

Све жалбе указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама, које се односе на постојање основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело за које се истрага спроводи, те жалбе бранилаца осумњичених С. С. и Т. К. указују и на неразумљивост изреке побијаног рјешења и противријечност исте разлoзима рјешења, чиме указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. С тим у вези, жалба бранилаца осумњиченог Т. К. наглашава да побијано рјешење (као ни претходна рјешења нижестепеног суда) не помиње, нити анализира, било који доказ који се може довести у везу са свједочењем М. Р., свједока који се налази на издржавању казне затвора. Осталим аргументима из свих жалби, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за закључак о постојање посебних притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, по којима је притвор продужен.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Прије свега, супротно наводима из жалби бранилаца осумњичених С. С. и Т. К., изрека побијаног рјешења није неразумљива, нити је противрјечна сама себи, а ни разлoзима. Ово стога, што са једне стране, не постоји обавеза суда да у изреци рјешења наводи из којих притворских разлога продужава притвор, а са друге стране, када је у питању навод из образложења рјешења о испуњености

услова за притвор по тачки в), евидентно је да се ради о очигледној погрешци у писању, јер из наставка образложења рјешења потпуно је јасно и разумљиво да је притвор против свих осумњичених продужен због притворских разлога из члана 197. став 1. тачка б) и г) ЗКП РС, те да није прихваћен приједлог тужиоца за продужење притвора по тачки в) истог члана.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, коју жалбе бранилаца осумњичених доводе у питање, утврђена је и образложена (како је то наведено у образложењу побијаног рјешења) у ранијим рјешењима Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала о одређивању и продужењу притвора осумњиченима, а посебно у рјешењу број 11 0 К 016901 17 Кв 2 од 03.03.2017. године, које је детаљно побројало многобројне субјективне и објективне доказе, те затим извршило анализу свих кључних доказа. Осим тога, након доношења наведеног рјешења првостепеног суда, Посебно одјељење Републичког тужилаштва је предузело и друге истражне радње, па је тако саслушало многобројне свједоке (побројане на страни 13. приједлога за продужење притвора), затим је извршен претрес мобилног телефона који је пронађен на лицу мјеста проналаска одбаченог и запаљеног теретног возила које је кориштено за извршење кривичног дјела разбојништва дана ... године на штету К. Б. а.д. Б. Л., те је издата наредба за вјештачење тог телефона, као и вјештачење предмета који су привремено одузети и за које постоје основи сумње да се ради о пластичном експлозиву-тротилу и детонаторским капислама. Надаље, да су сви осумњичени учинили дјело организованог криминала због којих се против њих води предметна истрага, у вријеме, на мјесту и на начине како су и описана у наредбама за спровођење и проширење истраге, произилази и из исказа припадника истог злочиначког удружења М. Р., који је у тужилаштву саслушан 10.11.2015. године, док се налазио на издржавању казне затвора од 11 /једанаест/ година на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Бањалуци од 28.11.2011. године за кривично дјело разбојништва, које је извршио ... године у Б. Л. на штету К. Б., заједно са А. Г. и још два НН лица. У том свом исказу, исти је детаљно описао њихове међусобне договоре, планове и припреме за извршење кривичних дијела, набавку возила, оружја и других потребних средства, уклањање трагова након извршења дјела, подјелу новца и друге релевантне околности, које и самог њега као и остале осумњичене тешко терете и опредјељује као учиниоце предметних кривичних дјела разбојништва, учињених у саставу злочиначког удружења. Дио исказа Р. потврђен је исказом свједока Д. М. од 07.02.2017. године, у којем је детаљно описао своју улогу у извршењу кривичног дјела разбојништва ... године, на штету К. Б. (у којој је тад радио на пословима обезбјеђења) и улоге осуђеног М. Р., те осумњичених С. С., Т. К., Ђ. Ђ. и А. Г. у извршењу истог кривичног дјела, као и њихове заједничке активности прије и након извршења тог кривичног дјела. Исто тако, дио исказа М. Р. потврђен је и исказом свједока О. Р., његове супруге.

Међусобна повезаност ових исказа са другим материјалним доказима и по оцјени овог вијећа, представљају ваљану основу за закључак о даљем постојању основане сумње да су сви осумњичени починили предметно кривично дјело.

Такође су неосновани и жалбени приговори бранилаца осумњичених да не стоје разлози за притвор према осумњиченима предвиђени у члану 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да постоји основана бојазан да би осумњичени боравком на слободи могли ометати кривични поступак утицајем на саучеснике чији идентитет још није утврђен и на чему ће тужилаштво радити у наставку истраге, као и на саучесника који је у бјекству и чији идентитет је у међувремену откривен, а ради се о лицу Б. Р., за којим је расписана централна и међународна потјерница. Осим тога, пријављене пријетње упућене свједоку Д. М. (07.02.2017.) године, након што је дао изјаву у тужилаштву, те М. Р.1, кћерци свједока М. Р. (09.02.2017.) и садржај тих пријетњи изнесени у приједлогу тужиоца за продужење притвора у повезаност са временом када су исте упућене у односу на исказе које су ови свједоци дали у тужилаштву, су од посебног значаја за закључак о постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, због чега је по оцјени овог вијећа, правилан закључак побијаног рјешења да и даље постоји посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС у односу на сва осумњичена лица.

Неосновани су и жалбени приговори бранилаца осумњичених да не стоје разлози за притвор према осумњиченима предвиђени у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак осумњичених на слободи представљао ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за даље егзистирање овог притворског разлога у односу на сва осумњичена лица, прихвата и ово вијеће. Осим тога, околности које прате извршења сваког од предметних кривичних дјела разбојништва (учињених на јавним мјестима, у присуству грађана, као и запослених лица оштећених институција, употреба или пријетња према оштећенима да ће употријебити ватрено оружје, што је код присутних изазвало велики страх и панику, коју је продубљивало и накнадно њихово сазнање о великим износима отуђеног новца и другим извршеним кривичним дјелима на исти или сличан начин, као и сазнање да су се учиниоци успјешно скривали, уништавали трагове својих криминалних активности и више година остали неоткривени), указују да би без обзира на протек времена од учињених кривичних дјела разбојништва, пуштање осумњичених на слободу (од којих је код неких – С. С. непосредно прије лишења слободе пронађено оружје, муниција и експлозивне материје), резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, првенствено на подручју Б. Л. и П., гдје су извршена кривична дјела разбојништва, која за посљедице нису имали само велику имовинску штету (односно прибављену имовинску корист за учиниоце дјела), већ се штетне посљедице тих дјела огледају и у осјећају несигурности и страха становништва ових подручја, који несумњиво још увијек траје јер нису откривени сви припадници злочиначког удружења и учиниоци предметних кривичних дјела разбојништва.

С обзиром да се истрага спроводи за кривично дјело организованог криминала из члана 383а) став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, за које се може изрећи казна затвора од 10 (десет) година или тежа казна, те обзиром да се

ради о комплексној истрази, која се огледа у великом броју доказа које је Посебно одјељење Републичког тужилаштва прикупило до сада и које треба прикупити у даљем току истраге, то и по оцјени овог вијећа, постоје нарочито важни разлози, у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, који оправдавају продужење притвора према осумњиченима за још (3) три мјесеца, из притворских разлога предвиђених одредбом члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Слиједом тога, залагање жалби да се побијано рјешење преиначи, те да се осумњичени пусте на слободу, односно да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно, залагање жалбе браниоца осумњиченог М. М. да се истом умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Како из наведених разлога жалбе бранилаца осумњичених нису основане, ваљало је исте одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић